



Nostalgientusiaster på mopedutflykt i maj 2004

Lars Leyton på Puch Florida -73, Robert Alfredsson, Tomos -74, Jocke Bergström, Puch Dakota -72 och Clas Andersson, Zündapp -68 – dessa fyra hade satt klockan på väckning strax före 06.00 för att per moped, träffas vid Fjällsjöns rastplats väster om Alingsås.

Undertecknad hade studerat kartan och letat upp en värväg kantad med hundratusentals vitsippor, som stod i givakt när vi fyra stolta mopedägare drog fram via Brobacka, Anten och Hålanda.

Den tidiga timman, hade gjort vissa förberedelser undermåliga, en viss Zündapp började hacka efter cirka fyra mils körning. Akut bensinbrist! Med lite skakande på tanken lyckades de fyras gäng nå den efterlängtnade "långfikan" vid Prässebo. Sjön låg som en spegel och på håll hördes både Kanada-gäss och taltrast.

Via en tom burk fylldes den tomma Zündappen på en skvätt bensin. Kafferusiga startades mopederna upp. Undertecknad tog åter igen täten med den för dagen långsammaste mopeden (Slödapp). Det kändes en aning ovanligt att inte kunna svara med gasen när de andra snabba mopederna kom susande förbi med förare som hade ett smil på läpparna.

Nu gick färden via Vanderyds-vattnet, via golfbanan mot Koberg. Ett gäng golfare hejade på oss när vi drog förbi, de stod med sina klubbor, och nog tyckte jag att de tittade lite avundsjukt och längtande efter våra mopeder, där de stod i bunkern och grävde efter sina bollar!

Framme vid Koberg, körde vi fram till vildsvinshänget för att förhoppningsvis se några djur, men det enda vi hörde var några härmläten från en stare i trädungen.

Framåt igen mot Sollebrunn, in mot Lived och ett stopp vid klippbadet på sjöns östra sida. Nästa stopp var uppe på Idåsen, 202 meter över havet. Härlig natur med fin utsikt – tyvärr finns ej det gamla utsiktstornet kvar. Nämnas kan att Lars Leyton körde hela vägen upp. Då han vid tidigare tillfällen körde Mustang hade Idåsen ej varit möjligt att nå, men med en Puch gick det fint!

Åter upp på sadeln mot dagens sista stopp. Gräfsnäs Slottspark och en snabbfika fick det bli då klockan började gå som en trimmad Sachs, de flesta i gänget hade lovat vara hemma före lunch.

När vi via Loo och Långared åter kom till Alingsås hade vi kört 11,5 mil. En förnöjsam trötthet – både i baken och ögonen började antydast. En sådan härlig tur måste göras om snarast möjligt, men med lite mer bensin i tanken!

P.S. En lycklig tanke slog mig plötsligt... Bättre att köra med lite bensin och få stopp, än att köra med mycket bensin och lite olja, som en del har gjort! D.S.